

אמן ואמן

גודול מעלת עניית "אמן" ו"אמן. יהא שמיה רבא" וקדושת בית המדרש | חודש תשרי תשפ"ה | גליון ר"ז

וְכָל לֵבב דְּרַי וְכָל רֵאשׁ לְחַלִּי

בדרך הטוב והישר בדרך ישראל סבא, ולא ילכו לרעות בשדות מקולקלים. הן בעניני פרנסה כשאלפי בעלי משפחות עמלים קשה לפרנסתם וטרודים על המחיה ועל הכלכלה, כאשר לחלקם אין הכנסתם מספיקה להם לכסות הצרכים הבסיסיים הנצרכים למשפחותיהם לחיי יום יום. אלפי יהודים סוחבים על כתפיהם חובות כבדים גדולים. עשרות יהודים יושבים בחושך וצלמות בבתי הסוהר רח"ל. וכן הלאה, בני ישראל נאנחים תחת כל סוגי קשיים וצרות שמתמודדים עמם, ועיניהם מייחלות ומצפות במבט של תקווה איתנה ששנת תשפ"ה הבאה לקראתנו תביא עמה רוח חדשה של חסדים נראים ונגלים בלבד, ותהיה שנה מלאה אורה, מלאה ישועות ורפואות לכל אחד ואחד באשר הוא שם.

בתקופה הזאת, של ימי ערב ראש השנה, הלא כולנו עסוקים בעצות שונות וסגולות לזכות לשנה טובה ומבורכת, אבל אנו רוצים ללמוד עמכם ביחד 'מדרש' נורא [היכלות רבתי]. דברים מפחידים אלו יתנו לנו תמונה בהירה כזכוכית של בדולח על מה ולמה נגרמות צרות ישראל, ומה ביכולתנו לעשות כדי למנוע כל הצרות האלו מלבוא לבתי בני ישראל.

ישראל, ראשי גולת אריאל שעלו בסערה השמים, ואותנו יתמי דיתמי עזבו לאנחות.

וגם מצב הכלכלי הרעוע שמקשה על הרבה מאחינו בני ישראל הנתונים ברעב ובמחסור, ואח"כ הטרגדיות הנוראות שפקד אותנו, כאשר לקתה מדת הדין בכפליים, ודודי ירד לגנו ללקוט בשושנים עידיית שבעידית, נשמות טהורות שנלקחו במיטב שנותיהם השם ירחם.

וכן בכמעט בכל התחומים, שפכו בני ישראל דמעות כמים לפני שוכן מרומים שיוסי עלינו ויושיע אותנו להוציאנו מיגון ואנחה. הן בעניני בריאות, לב מי לא ימס בראותו בתי החולים המלאים עם חולי אחינו בני ישראל, החל בילדים טהורים צעירים שלא טעמו טעם חטא ועד אבות ואמהות, סבים וסבתות, המתגלגלים במיטת חוליים מתוך יסורים עזים. הן בעניני שיזוכים כאשר מאות ואלפי בחורי ובנות ישראל מחכים בכליון עינים למצוא זיווגם ההגון. הן בעניני נחת כשמאות זוגות מצפים להיפקד בזרע של קיימא, ומה גם שלבבות המוני הורים יקרים מפרפרים בפחד ואימה שצאצאיהם יגדלו

עומדים אנו כעת בימים גדולים, ימים רציניים, ימי נעילת שנת תשפ"ה, וצועדים אנו בדרך כניסתנו לשנה החדשה הבאה לקראתנו לשלום, שנת תשפ"ה, צועקים כולנו "תחלה שנה וקללותיה", על שנה כזו, הגם שזכינו ג"כ לאלפי חסדים וטובות, זמנים מתוקים וימים נעימים, כלל ישראל חגג הרבה שמחות בלי עין הרע, ישועות גדולות ורפואות אדירות נחתו על בתי בני ישראל, ועל כולם אנו מודים ומשבחים להשי"ת.

בכל זאת, מטבע הדברים, רק זוכרים הדברים הלא טובים, החל מן המלחמה הכבידה רוויית הדמים בארץ ישראל, שהתחיל עם הפוגרום הנורא והאכזרי בעצם יום שמחת תורה, ועדיין לא נושענו כשהמלחמה מתמשכת והולכת, ואין לך יום שאין קללתה מרובה מחברתה, ותובעת מחיר כבד, נפשות יקרות בישראל השם ירחם על עמו, ומאז אחינו בני ישראל בארצנו הקדושה נמצאים בצרה ובשביה ובסכנה גדולה המרחפת מעל ראשם רח"ל.

בארזים נפלה שלהבת, כאשר בעוונותינו הרבים נעדרו מאתנו במשך השנה הרבה מגדולי ומנהיגי

אמר רבי ישמעאל כהן גדול שה לי שר הפנים וכו' יידי שב בחיקי ואגיד לך מה תהא על ישראל. ישבתי בחיקו והיה מתסכל בי ובכתי, והיו הדמעות נופלות מעיני ונופלות על פני. אמרתי לו, הדר זיו מרום למה תבכה, אמר לי יידי בא ואכניסך ואודיעך מה גנוה לישראל עם קדוש. תפסני והכנסני בחדרי חדרים וגננזי גננזי, ולאוצרות של פנקסים, ופתח והראני כמה צרות פתובות צרות משנות זו מזו. אמרתי לו הללו למי. אמר לי, לישראל. אמרתי לו, ויכולין לעמוד בהם? אמר, למחר בא ואודיעך צרות משנות מאלה. למחר הכנסני לחדרי חדרים והראני צרות משנות מהראשונות אשר לחרב ואשר לרעב ואשר לשבי, אמרתי לו, הדר זיו, ישראל בלבד חטאו? אמר לי, בכל יום מתחדשות צרות רבות עליהם מאלה, וכשנכנסים לפתי פנסיות ולבתי מדרשות ועונין אמן, יהא שמיה רבא, אין אנו מכניסים אותם לצאת מחדרי חדרים. [היכלות רבתי]

נורא נוראות!!! פחד פחדים!!! אחינו בני ישראל היקרים והחביבים!

בנוהג שבעולם, שפעם אחד בשנה כל אחד ואחד מחדש הביטוח' - [אינשורנס] שלו, להבטיח את ביתו ורכושו משריפה ח"ו או נזקים אחרים. כעת הוא הזמן לחדש הביטוח הכי טוב שיבטיח אתכם להינצל מכל צורה וצוקה במשך השנה הבאה בעז"ה, זאת על ידי שנקבל על עצמנו לענות 'אמן', 'הא שמיה רבא' בכוונה וברגש, ובזה נצליח בס"ד למנוע צרות רעות מלבוא על בני ישראל! הלא ענין זה לא בשמים הוא ואין מדברים פה מהשגות גדולות וקבלות קשות, הלא ממילא נמצאים אנו בבית המדרש, סך הכל שימו לב ומוח ומחשבה, לא לפספס אף אמן או אמן יהא שמיה רבא. תיזהרו בקדושת בית המדרש, ובזה תמנעו כל הצרות מלצאת מחדר הגנים ההוא לבוא לעולם הזה ח"ו. ובזכות זה תבטחו לעצמכם להיכתב ולהיחתם בספרם של צדיקים גמורים לשנה טובה ומבורכת, שנה מתוקה ומאירה, שנה של בריאות ופרנסה ונחת וכל מילי דמיטב.